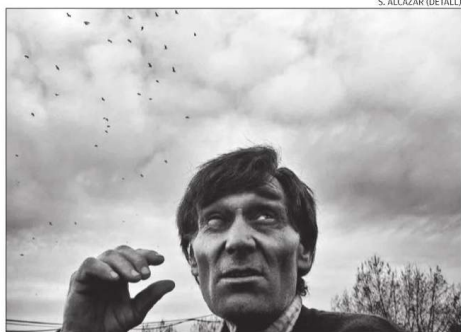




Accents ► ART



S. ALCÁZAR (DETALL)



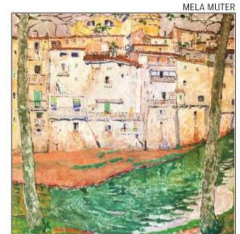
LOLA GUERRERA



E. ORTEGA (DETALL)



ISAKI LACUESTA



MELA MUTER

COL-LECTIVA

► **Diversos espais.** Torroella de Montgrí, l'Estartit, Ullà, la Bisbal, Pals i Girona. **Del 30 de març al 28 d'abril.**
<http://www.fototorroella.cat>

■ L'Associació d'Amics de la Fotografia de Torroella de Montgrí va néixer en un moment (1999) marcat per la confusió terminològica («Què és una fotografia i quin és el seu valor de veritat?») i pel consum i producció massius d'imatges (amb la progressiva dissolució del seu sentit). No obstant això, i una mica contra pronòstic, va aconseguir consolidar-se gràcies, sobretot, a dos elements fonamentals: el primer i més important, el dinamisme i la diversitat del grup de persones que integren l'Associació (presidida, amb rigor i tenacitat, per Vicenç Rovira); el segon, la definició d'un marc geogràfic clar i la disponibilitat d'espais (encapçalats pel

Claustre de l'Hospital) on fer visible la seva tasca. I és que la principal característica dels Amics de la Fotografia és la seva capacitat per materialitzar (mitjançant exposicions i activitats paral·leles) l'ideari descrit als seus estatuts (la raó de la seva existència, explíquen, és «promocionar i potenciar la fotografia»). En aquest sentit, el pal de paller és el Festival Mirades, un certamen biennal que enguany arriba a la seva sisena edició fent gala de salut i, en especial, de maduresa: l'extraordinària diversitat de les propostes seleccionades (per un jurat independent) i la vintena llarga de mostres (repartides entre Torroella, l'Estartit, Ullà, la Bisbal, Pals i Girona), ofereixen l'excusa perfecta per repensar una disciplina que, en determinats aspectes, ja no pot ser qualificada de postmoderna. Per entendre'ns: la fotografia, el mes d'abril, es diu Festival Mirades. **E. CAMPS**

COL-LECTIVA

► **Can Mario, Palafrugell.** Plaça de Can Mario, 7. **Fins al 19 de maig.** De dimarts a divendres, d'11 a 13.30 h i de 17.30 a 20 h. Diumenges i festius, d'11 a 14 h.

■ **El rostre, colecció olorVISUAL** és una proposta expositiva que parteix del fons d'art de la col·lecció olorVISUAL configurat pel perfumista, col·leccionista i artista Ernest Ventós (Barcelona, 1945). A través de la mirada de les dues comissàries, Natàlia Chocarro, adjunta de direcció d'art de la Fundació Vila Casas, i Cristina Agàpito, directora d'olorVISUAL, la mostra reflexiona entorn del rostre i reuneix una cinquantena d'obres d'artistes de gran rellevància dins del panorama contemporani actual. Articulada al voltant dels conceptes de memòria, ocultació i dissolució, cada un d'aquests àmbits s'acompanya d'un flascó que conté una fragància. **E. CAMPS**

ELISABET ORTEGA

► **Biblioteca Lambert Mata, Ripoll.** Plaça de l'1 d'Octubre, 1. **Fins al 30 d'abril.** De dilluns a divendres, de 15.30 a 20 h. Dimecres i divendres, de 9 a 13.30 h i de 15.30 a 20 h. Dissabtes, de 10 a 14 h.

■ A ningú se li escapa que qualsevol procés de formació artística culmina, tot i que de manera provisòria, en el fet expositiu. En aquest sentit, i a manca d'espais intermedis (entre la galeria i la institució museològica), les biblioteques poden jugar un paper significatiu: artistes no professionals com Elisabet Ortega (formada a l'Escola d'Art de Ripoll) troben un espai, a recer del brogit del món i amb la sempre confortable proximitat dels llibres, on mostrar les seves experiències pictòriques, aproximacions titubejants a la figuració amaraes d'un cert regust surrealitzant. Una exposició feta d'entusiasme. **E. CAMPS**

ISAKI LACUESTA

► **Bòlit, Centre d'Art Contemporani de Girona.** Rambla, Pou Rodó i Capella St Nicolau. **Fins al 28 d'abril.** Horaris: www.bolit.cat

■ La trilogia de videoinstal·lacions de gran format i el video-poema que Isaki Lacuesta presenta al Bòlit Centre d'Art Contemporani de Girona (previ pas pel Centre Pompidou de París) posen en relleu la capacitat creativa i pluridisciplinària d'aquest cineasta com a artista visual, una faceta que ha desenvolupat des dels inicis de la seva carrera artística. Isaki Lacuesta parteix del cinema i les arts visuals per investigar nous formats de presentació de les obres, buscant la col·laboració amb creadors d'altres disciplines, com ara l'escultor Pep Admetlla, per generar obres sorprenents per la riquesa de materials, veus i combinacions. **E. CAMPS**

MELA MUTER

► **Museu d'Art de Girona.** Pujada de la Catedral, 12. **Del 24 de novembre al 16 de juny.** Diari, de 10 a 19 h. Diumenges i festius, de 10 a 14 h.

■ Mela Muter (1876-1967), polonesa d'origen i establerta a París des del 1901, va esdevenir una de les pintores més reconegudes durant la primera meitat del segle XX. La mostra, la més completa d'aquesta artista polonesa presentada a Catalunya fins ara, explora la relació de l'artista i d'alguns dels pintors polonesos establerts a París durant la primera meitat del segle XX amb Catalunya i en subratlla la relació amb l'art català del moment. L'exposició, impulsada pel Museu d'Art de Girona, ha comptat amb un comissariat compartit de les historiadores de l'art Glòria Bosch i Susanna Portell i el doctor en Història de l'art polonès Artur Tanikowski. **E. CAMPS**



ÀLEX NOGUÉ

► **Palau de l'Abadia de Sant Joan de les Abadesses.** ☎ **Del 23 de febrer al 5 de maig.** Diari, de 10 a 14 h i de 16 a 19 h. Festius, de 10 a 14 h.

■ Fidel al seu particular guió pendular, Àlex Nogué (Hostalets d'en Bas, 1953) recuperava el seu registre més poètic, és a dir, aquell que amarava les pàgines de *Dibuixar un arbre* (2013), un llibre, en paraules seves, que tractava «de les similituds entre l'emoció que produeix un plançó al mig d'un bosc i l'emoció de traslladar-lo fins a l'interior d'una presó». I és que, en darrera instància, Nogué no deixa de reflexionar sobre els límits d'una disciplina, el dibuix, essencialment immediata i que, d'alguna manera, «t'obliga —subratlla l'artista— a situar-te en la vida, ja sigui com a artista o com a espectador».

E. CAMPS



COL-LECTIVA

► **Galeria Richard Vanderaa, Girona.** Carrer Auriga, 3 bxs ☎ **Fins al 20 d'abril.** De dimarts a dissabte, d'11 a 13.30 h i de 17 a 20.30 h. Festius, tancat.

■ L'exposició *Des del subsòl* presenta obres i documents de tres autors emblemàtics de la contracultura nord-americana, Wallace Berman, William S. Burroughs i Brion Gysin, treballs que es van poder veure a Barcelona en la mostra *La llum negra. Tradicions secretes en l'art des dels anys cinquanta*. Al seu costat, s'hi apleguen contribucions d'artistes vinculats a la regió de Girona (anys seixanta i setanta) que, des de perspectives diverses, van donar forma a noves sensibilitats, com fou el cas de Josep Bosch Piculives, Jordi Bronsoms, Damià Escuder, Pep Estivill, Quico Estivill, Lluís Güell, Antoni Huertas Cos Zappa, Eliseu Huertas Cos, Joan Antoni Palació Palau i Conxita Pladevall.

E. CAMPS



GUILLEM TERRIBAS

► **Vitel·la Llibreria d'Art, L'Escala.** Enric Serra, 13. ☎ **Fins al 10 de maig.** Diari, de 9.30 a 13.30 h i de 16.30 a 20.30 h.

■ Difícilment s'hauria imaginat en Mariano Oliver (signava les seves crítiques d'art com a Àlex) que, gairebé cinquanta anys després, algú (en aquest cas un remot cronista homònim que no podria ser més antagònic) recuperaria les paraules que va escriure, el 21 de novembre de 1971, a les pàgines dominicals de *Los Sitios*: «[Guillem Terribas] Tiene una acusada sensibilidad y da un sello muy personal a los temas que trata [...] En cualquier caso, dada su juventud (19 años), hay que celebrar este esfuerzo y también el tesón que demuestra». Només així s'explica que, tants anys després, segueixi fidel a la seva sensibilitat plàstica i que ho demostrés amb una exposició que serveix per fer balanç.

E. CAMPS



JORDI MITJÀ

► **Cultural Rizoma, Celrà.** Plaça de l'Església, 8. ☎ **Del 28 de març al 25 de maig.** Dijous i divendres, de 17 a 20 h. Dissabtes, d'11 a 14 h de 17 a 20 h.

■ El projecte que Jordi Mitjà (Figueres, 1970) presenta a l'espai de Cultural Rizoma té el seu origen en el programa *En residència*, coordinat per A Bao A Qu l'any 2015. Amb un grup d'alumnes de l'aula d'acollida de l'Institut Milà i Fontanals, van recuperar una sèrie de diapositives d'Història de l'art obsoletes per desenvolupar el projecte *Paraules clau*. Per a l'exposició *Tot el que fem, ho fem per carregar-nos-ho tot*, l'artista ha transformat, reconstruït i reorganitzat aquestes diapositives conformant l'Anarxiu Diapo. A través d'aquest ens planteja una sèrie de qüestionaments i reflexions al voltant de la producció d'imatges i dels usos que tenen actualment.

E. CAMPS



MARTÍ BOADA

► **Centre Cultural la Mercè, Girona.** Pujada de la Mercè, 12. ☎ **Fins el 31 de maig.** De dilluns a divendres, de 9 a 14 h i de 16 a 21 h. Festius, tancat.

■ Amb la distància, el desig augmenta o, potser millor, transmuta en quelcom que no sabem anomenar però que, d'alguna manera, oscil·laria entre la nostàlgia abstracta i l'anhel persistent com podrien fer-ho, donat el cas, les esferes oposades d'un pèndol qualsevol (òbviament, més semblant al de Newton que al de Foucault). És a dir: allò que singularitza la «naturalalesa humana» és, contra tota lògica, el seu allunyament progressiu (i en direcció contrària) de la Naturalalesa (l'home és home perquè s'escindeix del món). Es tractaria d'una «il·lusió» originada en els mateixos albers de la civilització que només té sentit quan, amb indiferència del grau de con-

venciment, acceptem separar «el món dels humans» (artificiós o inautèntic) d'una natura primigènia i, per a molts, pràcticament divinitzada.

El mateix Boada explica, segurament de manera molt més didàctica que nosaltres, quin és el pinyol dels seus plantejaments: «Cada peça és un objecte pensat, observat al bosc, identificat, reinterpretat, amb dentellades de ciència, però essencialment reconvertit en art, desemboscant, sorgint del bosc per mostrar nous matisos des de la creativitat». És a dir: a mig camí entre l'*objet trouvé* i el *ready-made*, Boada n'inventa una versió que enlloc d'arrelar en el nostre paisatge cultural (com l'urinari de Duchamp) ho faria en l'entorn natural (en el paisatge a seques): el resultat té sentit gràcies a una sensibilitat poètica que té el seu origen, paradoxalment, en l'estudi rigorós i sistemàtic de l'objecte poetitzat.

E. CAMPS